

Capitolul 9 – Istoria medicinei 1600 - 1900

Universitatea din Bristol (UK)

1. Informații pentru lectori

1.1 Descrierea subiectului

Prelegerea încearcă să ofere o imagine de ansamblu asupra evoluțiilor importante din istoria medicinei occidentale din 1600 până în 1900. În acest sens, cursul propune sublinierea continuității practicii istorice a medicinei cu medicina modernă și susține că istoria medicinei este o resursă vitală în îmbunătățirea practicilor actuale. Având în vedere acest lucru, conținutul prelegerii este deseori menit să fie o provocare pentru studenți cu privire la natura viitoarei lor profesii.

Cursul este împărțit în patru secțiuni principale. Prima secțiune, „De la umoruri la germeni”, se concentrează pe trecerea lungă de la sistemul umoral al medicinei la noile idei ale teoriei germeilor din secolul al XIX-lea. Subliniază că teoria umorală a fost o relatare teoretic satisfăcătoare a sănătății și a bolilor, pentru a sublinia utilitatea percepută a cadrului pentru practicieni. Continuăm să explic lungul curs al experimentării, în special în anatomie, care a pus sub semnul întrebării fundamentarea teoretică a teoriei umorale, înainte de a oferi o scurtă privire de ansamblu asupra marilor schimbări din teoria medicală din secolul al XIX-lea, care au fost încurajate de noi descoperiri și invenții.

A doua secțiune examinează modificările relației medic-pacient care au avut loc în același timp în care s-a produs trecerea de la medicina umorală. Subliniez că în secolul al XVIII-lea, pacienții aveau multă autonomie în luarea deciziilor în ceea ce privește îngrijirea lor - în parte din cauza lipsei unei terapii eficiente. Medicina obișnuită a oferit astfel un anumit tip de serviciu pacienților, care a subliniat unicitatea lor și le-a interzis vindecarea individuală. Din secolul al XIX-lea, pe măsură ce boala a început să fie înțeleasă din punct de vedere anatomic și chimic, medicii au câștigat mai multă putere în relația medic-pacient, astfel încât această relație s-a schimbat. Medicii au folosit acum instrumente precum stetoscopul pentru a investiga leziunile interne ale pacientului, mărturia lor devenind mai puțin importantă. Pe măsură ce pacienții au devenit „lucruri”, s-a schimbat și ceea ce se putea face cu ei. În încheiere, se prezintă o secțiune nouă prin introducerea lucrării lui J. Marion Sims, care a dezvoltat tehnica chirurgicală pentru repararea fistulei vezicovaginale experimentând pe femei înrobite și solicitând o reflecție asupra relației medic-pacient în acest caz.

A treia secțiune, „Profesionalizare”, examinează schimbările din profesia medicală din secolul al XIX-lea, pe măsură ce a devenit mai profesionalizată și specializată, în special prin exemplul asistenței medicale. Exemplul asistenței medicale oferă spațiu amplu pentru a discuta rolul istoric al femeilor în medicină, în special în legătură cu marginalizarea femeilor în medicină prin profesionalizare, precum și diferitele campanii pentru a se asigura că femeile ar putea lucra în medicina ortodoxă.

A patra secțiune, „Măsuri de sănătate publică și declinul bolilor infecțioase”, se concentrează pe eforturile de reducere a bolilor infecțioase din punct de vedere al politicii și al sănătății publice. Încep secțiunea subliniind starea slabă de sănătate din Marea Britanie în această perioadă, care a fost în mare parte cauzată de industrializare, înainte de a discuta diferite măsuri de sănătate care au fost dezvoltate în secolul al XIX-lea. Discut despre măsurile de sănătate întreprinse la nivel local - cum ar fi spălarea mâinilor de către

practicienii medicali - și la nivel național - cum ar fi prin acte de politică și acte juridice, cum ar fi Legea sănătății publice (1848). Apoi urmează această narațiune discutând dezbaterile istoricilor asupra cauzelor declinului bolilor infecțioase, subliniind dificultatea de a atribui factori cauzali concreți tendințelor statistice pe termen lung în sănătate. În partea finală a secțiunii, se examinează nemulțumirea publicului față de unele dintre aceste măsuri de sănătate publică, pentru a sublinia rolul activității publice în schimbarea politicii de sănătate, precum și consecințele potențial negative ale schimbării politicii destinate îmbunătățirii rezultatelor asistenței medicale..

Concluzia rezumă pe scurt principalele obiective ale prelegerii pentru studenți și îi încurajează să se gândească istoric la profesia lor.

1.2 Obiective de învățare

Principalele obiective de învățare ale unității sunt să:

- Introducă studenții în istoria medicinei din vest în perioada 1600–1900 și câteva probleme etice conexe
- Introducă studenții la schimbări majore în teoria și practica medicală în această perioadă
- Prezinte studenților natura istorică contingentă a relației medic-pacient și potențialele sale negative
- Introducă studenții în istoria profesionalizării și specializării în medicină, subliniind în special importanța faptului că femeile își forțază calea în profesie
- Prezinte studenților evoluțiile majore ale sănătății publice în secolul al XIX-lea și rezistența publică la acestea, precum și dezbaterile istorice despre cauzele declinului bolilor infecțioase

2. Informații pentru studenți

2.1 Studiu de caz

Istoria Medicinii 1600 - 1900

